

Posudek

diplomové práce Dalibora Nováka: „Limity smluvní volnosti v právu společností“

Posuzovaná diplomová práce je věnována tématu, které je u takové práce výjimečné. Je proto třeba volbu tématu považovat nejen za vhodnou, ale přímo žádoucí. Nejen studenti, ale i praktičtí právníci často opomíjejí a nedoceňují smluvní základ obchodních společností. Současně se smluvní volnost v oblasti práva společností vyznačuje řadou zvláštností, které ji odlišují od smluvní volnosti v klasickém smluvním právu a které vedou k nutnosti jejího omezení. Obsahově diplomová práce zvolenému tématu odpovídá. Diplomant věnuje pozornost jak obecným otázkám (kap. 1), tak zejména smluvní volnosti a jejím omezením (limitům) podle dílčích ucelených oblastí práva společností (kap. 2 až 4). Na závěr práce je samostatná kapitola 5 věnována smluvní volnosti z hlediska judikatury Nejvyššího soudu ČR.

Uvedené zaměření a zvolenou strukturu práce považují za vyhovující tématu a jeho hlavním problémům. Diplomant se zaměřuje v souladu s názvem práce na ustanovení omezující smluvní volnost obchodní společností při jejich právním jednání a ve vnitřních vztazích. Současně rozebírá a hodnotí omezující ustanovení sledující ochranu věřitelů společností. Dostatečný je také rozsah práce.

Zpracování problematiky omezení smluvní volnosti v právu společností je provedeno srozumitelně a přehledně. Diplomant se nedopouští zásadních věcných nedostatků. Jeho výklad neobsahuje tzv. „vatu“ a snaží se jít na podstatu problému. Pozitivně je třeba hodnotit využití judikatury Nejvyššího soudu ČR. Rozsah odborné literatury použité diplomantem považují za přiměřený. Odpovídající úroveň má také její citování a vybavení textu poznámkovým aparátem. Z hlediska formálního lze vytknout některé neopravené chyby (např. str. 8, 10, 26, 28, 30, 45). Kvalitu práce poněkud snižují, byť výjimečně, nevhodné či nedomyšlené formulace (např. str. 16 druhý odstavec, str. 26, pokud jde o rozpor s Druhou směrnicí, str. 54 první věta posledního odstavce).

Jako dílčí připomínky či podněty pro ústní obhajobu považuji za vhodné uvést následující:

1. U charakteristiky osobních společností (str. 8), konkrétně veřejné obchodní společnosti, postrádám zdůraznění principu, že práva a povinnosti společníků se řídí společenskou smlouvou (§ 79 odst. 1 obch. zák.).
2. Nedělitelnost podílu nelze považovat za charakteristický rys akcií vzhledem k § 156a obch. zák. (str. 33).
3. Za diskusní považuji označení § 81 odst. 4 obch. zák. za ustanovení dispozitivní a závěr, který z toho diplomant vyvozuje (str. 37).
4. Bližší vysvětlení vyžaduje tvrzení o možnosti osobní společnosti ve společenské smlouvě zakotvit „určité orgány“ (str. 38).
5. Diskusní se mi jeví také tvrzení, že by společenská smlouva veřejné obchodní společnosti mohla „zakotvit, že se nebude dělit veškerý zisk“ (str. 39), a to s ohledem na formulaci § 82 odst. 1 a 3 obch. zák.

Celkové hodnocení posuzované diplomové práce lze uzavřít konstatováním, že práce splňuje formální i věcné požadavky na takovou práci kladené. Diplomant na dobré úrovni zvolené téma zpracoval. Prokázal, že hlouběji pronikl do problematiky, má o ní dobrý přehled, dokáže pracovat jak s textem zákona, odbornou literaturou i judikaturou. Z těchto důvodů práci hodnotím jako velmi dobrou a způsobilou ústní obhajoby.

Doc. JUDr. Stanislav Plíva, CSc.

oponent

V Praze dne 11.1.2008